

F. F. Samuelson: Jeg ønsker at knytte endnu nogle Bemærkninger til dette Lovforslag om en ny Person- og Godsbanegaard i Aarhus, forinden denne første Behandling er tilendebragt. For de ærede Medlemmer, som har været tavse Tilhørere ved disse Dages Behandling her i Salen, staar det vistnok klart efter de faldne Udtalelser, at denne Sag trænger i højeste Grad til en Afgørelse, og at denne Afgørelse ikke kan udskydes længere. Det kunde ogsaa let blive et for tungt Ansvar for Rigsdagen at paatage sig, saafremt der skulde ske en Ulykke, stor eller lille, og Menneskeliv gik tabt. Hidtil er vi da sluppet med Smaaskrammer, men ved den mindste Uagtsomhed af Statsbanepersonalet kan en Katastrofe indtræffe. Det er desværre i Gennemsnit en alt for lang Tjenestetid, der forlanges af det Stationspersonale, der er ansat ved Sikkerhedstjenesten. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om han ikke paa Aarhus Hovedstation kunde under disse særlig vanskelige Forhold indskrænke den lange daglige Tjenestetid, der ofte nu er oppe paa 12 til 15 Timer. Dette vilde være en Sikkerhedsforanstaltning, som kunde overskues, idet den økonomiske Side af Sagen ikke vilde være ret stor. Enhver kan sige sig selv, at det at opholde sig i et Blokhus og ved Sporskifterne i 12 til 15 Timer virker i høj Grad enerverende, og Staten skylder Landets Borgere, at der gøres, hvad der kan, for, at Sikkerheden, indtil Banegaardsforholdene bliver tilfredsstillende ordnet, bliver saa god som muligt.

Resultatet af denne 3-Dages Forhandling er da udmundet i, at nu tør ingen tage Ansvar for en Udsættelse længere. Alle Talerne er endt med at sige, selv om de har været uenige om Lovforslaget, at noget maa der gøres, om end helst saa lidt som muligt. De to forhenværende Ministre for Trafikvæsenet (Thomas Larsen og Jensen-Sønderup) har haft store Vanskeligheder ved at forsvare deres tidligere Lovforslag angaaende Personbanegaarden paa den nuværende Plads, hvor der, som de havde indrømmet i Motiverne til deres Lovforslag, ikke kan indrettes en tidssvarende Personbanegaard. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) vilde helst have slaaet Sagen ihjel i en Kommission. Ganske vist udtalte han her i Dag, at det ikke var hans Hensigt at forlange Nedsættelse af en Kommission, men han henviste til sine Udtalelser fra sidste Aar, hvor han udtalte, at han vilde have nedsat en Kommission. Der er heller ikke andre

Talere, som har sluttet sig til denne Tanke. Jeg tror ogsaa, at et Udvalg maatte kunne foretage den Undersøgelse af Forholdene, som er nødvendig for denne Plans Realisation. Det ærede Medlem udtalte, at det kommende Udvalg maatte rejse til Aarhus for at undersøge Forholdene. Denne Tanke er ikke ny, det er naturligt, og det har altid været saaledes, at Udvalget er rejst til Aastedet for de Forhold, hvormed de har at gøre. Om denne Undersøgelse skal bestaa i, at vi taler med de Grundejere i Ryesgade og Søndergade, der mener, at de gaar fallit, saafremt ikke Banegaarden bliver liggende, hvor den nu ligger — de Grundejere, som det ærede Medlem regnede til de sagkyndige —, ved jeg ikke, men jeg tror dog, at Udvalget ikke vil beskæftige sig dermed.

Det ærede Medlem omtalte derefter, at ifølge Lovforslagets Motiver er det Areal, man har til Aarhus Banegaard, indrammet af Gader med stærk Bebyggelse. Dette er ordret det samme, som der stod i Lovforslaget af 1909, men den Gang kritiserede det ærede Medlem det ikke. Det er for øvrigt rigtigt, at Godsbanegaarden er omgærdet af Banegaardsgade, Sønder Allé og Spanien paa de tre Sider, og den Side langs Banegaarden, der ikke er bebygget, er altsaa Statsbanernes. Det andet Areal langs med Hovedbanegaarden, Indkørselen til Stationen, som det ærede Medlem sammenlignede med en Flaskehals — det bliver sikkert vanskeligt for det kommende Udvalg at forstaa denne Sammenligning, men det gør mindre til Sagen —, er ogsaa tæt bebygget, der er intet ubebygget Areal udover de Hüller, som Sidegaderne medfører, og som min ærede Kollega, det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling), oplyste, ejes den ene Side ligeledes af Statsbanerne.

Efter at have kritiseret Lovforslagets Motiver kom det ærede Medlem ind paa en Omtale af sin egen Plan, som hverken tidligere Trafikministre eller den nuværende Trafikminister har tænkt paa. Havde der blot været den rette Mand paa den rette Plads, havde vi nu faaet Planen frem. Planen gik ud paa at rive hele Halls Vej ned. Men for at faa noget ud af den Plan kommer det ærede Medlem til ogsaa at nedrive Lokomotivremiserne, hvoraf den ene af Hensyn til de nye Maskiner har faaet en Tilbygning. Dette kan vi imidlertid ikke nøjes med, vi kommer fremdeles til at rive Hjuldrejerværkstedet ned, som ikke er ret gammelt, og ligeledes Kedelsmedjen, hvad der for Re-